Enderrock | Rosa E. Massaguer | Actualitzat el 22/06/2022 a les 12:25

Els inconfusibles riffs de Nile Rodgers & Chic a Pedralbes

Funk contagiós i sofisticat per celebrar els 10 anys del Festival Jardins de Pedralbes

Nile Rodgers & Chic al Festival jardins de Pedralbes | Arxiu Pedralbes

La pluja anava fent acte de presència de manera intermitent, mentre l'organització repartia capelines entre els assistents enmig d'un ambient festiu. Res va impedir, però, que el recinte principal del festival Jardins de Pedralbes s'omplís de públic totalment entregat, amb ganes de ballar i cantar al ritme que marca l'excepcional novaiorquès **Nile Rodgers**. Artista polifacètic i guitarrista mític, que el 1977, juntament amb **Bernard Edwards** i **Tony Thompson**, va formar el grup de funk **Chic**. Plegats van dominar la música disco de finals dels anys setanta i van inspirar l'inici del hip-hop amb la cançó "Good Times".

L'estil **Chic** va imperar des del 1977 fins a mitjan vuitanta. Un cop dissolts, el 1983, **Rodgers** es va reinventar com a productor. Al llarg de la seva impressionant carrera ha treballat amb els noms més coneguts de la història de la música pop, funk i disco. Entre altres va ajudar a fer encara més grans **Diana Ross**, **David Bowie**, **Madonna**, **Duran Duran, Mick Jagger, Rod Stewart, The B 52's** o **Daft Punk**. En definitiva, va contribuir a un patrimoni musical irrepetible que li permet oferir concerts tan espectaculars com el d'ahir a Barcelona. **Nile Rodgers** va oferir 90 minuts de grans èxits.

Nile Rodgers & Chic al Festival jardins de Pedralbes Foto: Arxiu Pedralbes

A tot drap i amb el ritme funk per bandera, el concert va començar amb dos dels temes emblemàtics de **Chic**, "Everybody Dance" i "Dance, Dance, Dance". I tot seguit "I Want Your Love", dedicada al seu company **Edwards**, mort el 1996. La festa va continuar amb un pupurri de versions, amb "I'm Coming Out" i "Upside Down" de **Diana Ross**, enllaçades amb "He's the Greatest Dancer" o "We are Family", i una llista de cançons mítiques de la història del pop com "Notorius", de **Duran Duran**, "Like a Virgin", de **Madonna** o "Let's Dance", de **David Bowie**. En tots els casos es distingeix amb nitidesa la guitarra funk de **Nile Rodgers**, un músic essencial i perfectament reconeixible per la manera de tocar les sis cordes de la Fender.

Chic encara és capaç de fer ballar els nets dels qui podrien haver viscut la mítica nit de Cap d'Any del 1977 a la sala Studio 54 de Nova York. Fruit de la venjança, al carrer 54 de Manhatan, va néixer la història de la seva cançó més emblemàtica, un dels majors èxits de la música ballable de tots els temps, "Le Freak".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=0ABl4YwnWjg
Expliquen que **Nile Rodgers** i **Bernard Edwards**, amb vestits cars i sabates elegants, es van citar a les portes de l'exclusiu club. El seu somni era cobejar-se amb l'alta societat novaiorquesa al lloc de moda de la ciutat. **Chic** acabava de debutar amb un àlbum homònim, i la diva **Grace Jones** els havia convidat. Havien d'entrar per la porta del darrere, reservada a personalitats insignes. La seva fan, **Jones**, hi actuava aquella nit, però es va oblidar d'anotar els seus noms, i es van quedar a les portes del paradís. L'implacable personal de la porta els va denegar l'entrada.

La nit era freda i nevava, però tots els membres de **Chic** van decidir muntar una festa improvisada a l'apartament de **Rodgers**. Van comprar alcohol i drogues, i amb la ràbia per no haver pogut entrar a Studio 54 van començar a improvisar rifs. La música els va fer sentir tan bé que al cap de mitja hora ja havien compost una peça seminal del pop. Un èxit que d'entrada va sorgir amb el clam de *fuck off* contra Studio 54 i les seves normes d'admissió. Com que en aquella època no era

políticament correcte sonar a la ràdio amb expressions malsonants, l'endemà van decidir que havien de fer una cançó menys agressiva. Finalment, **Niel Rodgers** es va inspirar: "*One, two? Ah, freak out! Le freak, c'est chic Freak out!*". Així va néixer el primer senzill, "Le freak", del segon àlbum de **Chic**, titulat *C'est Chic*, publicat el mateix 78. Paradoxalment, la cançó no va deixar de sonar i ballar-se una vegada i una altra a la pista de l'Studio 54. D'aquella situació tan desagradable que els havia arruïnat l'última nit de l'any en va sortir el single més venut del segell Atlàntic.

Nile Rodgers & Chic al Festival jardins de Pedralbes Foto: Arxiu Pedralbes

Nile Rodgers sap convertir les frustracions en música positiva i efervescent. Com demostra des de fa uns quants anys amb la seva lluita contra el càncer de pròstata. Mantenint actiu **Chic**, conserva també viu l'esperit d'**Edwards** i el seu mateix.

Les col·laboracions innovadores amb **Daft Punk**, **Carl Cox**, **Avicii**, **Disclosure** o **Sigala** demostren la grandesa d'un artista que és capaç de posar el públic, des dels més grans fins als més joves, a cantar i ballar a l'uníson amb "Get Lucky" o la mítica cançó "Good Times", tema amb el qual va tancar una nit festiva i alegre als Jardins de Pedralbes.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=CCHdMIEGaaM